

УДК 342.9:351.84:061.2(477)
DOI <https://doi.org/10.32782/pyuv.v4.2025.13>

П. В. Горінов

orcid.org/0000-0002-8294-2784

*кандидат юридичних наук, доцент, заслужений працівник соціальної сфери України
директор*

*Навчально-наукового інституту права та політології,
професор кафедри приватного права та галузевих юридичних дисциплін
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ АДМІНІСТРАТИВНИХ ОРГАНІВ У ГАЛУЗІ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Вступ. У правовій системі України підзаконні нормативно-правові акти займають своє невід’ємне місце, оскільки забезпечують конкретизацію положень рамкових законів та їхню адаптацію до умов реального функціонування публічного адміністрування. Саме через ці акти законодавчі наміри трансформуються у вторинні норми права, зокрема у сфері молодіжної політики, що безпосередньо стосується соціального розвитку. Молодіжна політика вимагає гнучкого, швидкого і водночас юридично обґрунтованого публічного адміністрування, що досягається саме через правотворчу діяльність адміністративних органів. Прийняття таких актів дозволяє своєчасно реагувати на соціальні запити молодого покоління, визначати інституційні моделі участі молоді у державному житті, а також закладати правові підстави для програм підтримки.

У структурі нормотворчості публічної адміністрації підзаконні акти виконують декілька важливих функцій, зокрема регулятивну, організаційно-координаційну, роз’яснювальну та правореалізаційну. Вони мають широке охоплення від актів Президента України до локальних рішень виконавчих комітетів місцевих рад. За своїм юридичним статусом вони є правовими актами, що видаються на підставі законів і не повинні їм суперечити. Водночас такі акти мають властивість деталізувати законодавчі норми, що дозволяє пристосовувати державну політику до умов певного регіону або конкретної соціальної групи. Саме тому у сфері молодіжної політики вони виступають засобом гнучкої правової реакції на виклики сучасного суспільного розвитку.

Серед основних проблем, які виявляються у процесі аналізу підзаконної нормотворчості у молодіжній сфері, варто виокремити нестабільність правової бази, відсутність єдиних технічних стандартів нормопроєктування та недотримання вимог офіційного оприлюднення актів. Часто адміністративні органи ухвалюють акти без належного погодження з іншими суб’єктами правотворення або без достатньої підготовки правового

обґрунтування. Це призводить до виникнення колізій між документами, зниження довіри до рішень влади та неефективного витрачання публічних ресурсів.

Актуальність дослідження підзаконних нормативно-правових актів у галузі молодіжної політики зумовлена необхідністю забезпечення ефективного норм адміністративного права стосовно реалізації державної політики в умовах демократизації та децентралізації. У контексті сучасних викликів, таких як війна та вимушена міграція молоді, потребує державної підтримки через дієві правові інструменти. Підзаконні нормативно-правові акти дозволяють швидко адаптувати загальнонаціональні політичні пріоритети до потреб конкретних територіальних громад та формують умови для участі молоді в публічному адмініструванні.

Огляд останніх досліджень. До наукових викликів адміністративно-правового забезпечення молодіжної політики в Україні свою увагу у різних аспектах досліджень зосереджували вчені Л. Авраменко, В. Андрущенко, Д. Андреева, Д. Бараненко, А. Берlach, Я. Біляев, О. Блиндюк, Є. Бородін, В. Галунько, Є. Гетьман, П. Горінов, Ю. Гришина, І. Грицай, О. Гуміна, П. Діхтєвський, Н. Драпушко, Р. Драпушко, В. Жук, О. Ільюк, Л. Малюга, О. Петришин, Є. Пряхіна, Г. Смокова, В. Фелика, М. Цвік, В. Чернишова та ін. У своїх працях вони висвітлювали нормативно-правові основи, організаційні механізми, інституційні складові, участь молоді в ухваленні рішень та інші важливі аспекти публічного адміністрування в молодіжній сфері. Проте, поза межами їх наукового аналізу залишилися низка важливих адміністративно-правових та соціальних проблем інституційної підтримки молоді, зокрема в умовах воєнного стану.

Метою статті є розкриття правової природи та функціонального призначення підзаконних нормативно-правових актів адміністративних органів у сфері молодіжної політики, аналіз їх ролі у реалізації державних пріоритетів в умовах

демократизації та децентралізації, а також визначення напрямів удосконалення їх правового регулювання та застосування.

Виклад основних положень. В тлумачному словнику української мови поняття «акт» багатозначне слово, ядром якого є ідея завершеного, впорядкованого прояву волі чи події: у першому значенні – це одинична, цілісна дія; у другому – структурна частина драматичного твору; у третьому – матеріалізоване письмове волевиявлення або засвідчення факту; у четвертому – урочисті підсумкові збори. Спільним для всіх відтінків є акцент на завершеності та фіксації певного стану речей [1]. У контексті нашого наукового аналізу доречним є саме третє значення, адже воно ототожнює «акт» з офіційним документом, який породжує, змінює чи підтверджує права й обов'язки та має визначену форму і реквізити.

У теорії права підзаконні нормативно-правові акти в Україні визнаються важливою складовою правової системи, оскільки дозволяють деталізувати положення законів і забезпечують оперативне регулювання суспільних відносин. Вони видаються уповноваженими суб'єктами на основі законів, не повинні їм суперечити та реалізуються у різних формах: указів, постанов, наказів, розпоряджень, рішень тощо. Така форма нормативного регулювання обумовлена потребою в гнучкому та швидкому реагуванні на зміни у публічному адмініструванні, соціально-економічній ситуації та управлінських завданнях. Акти мають різні рівні дії, як загальнодержавні, відомчі, так і місцеві чи локальні; видаються як одноособово, так і колегіально. Їхня правотворча природа може бути як самостійною, так і делегованою, що обумовлює правову підпорядкованість у межах публічного адміністрування [2, с. 286–291].

В юридичній літературі підзаконні нормативно-правові акти виділяються як ключові інструменти правотворчості, оскільки забезпечують деталізацію, конкретизацію та адаптацію правових приписів до змінюваних умов суспільних відносин. Ці акти видаються адміністративними органами на основі Конституції України, законів і чинних міжнародних договорів України. Вони спрямовані на практичне втілення законодавчої волі, при цьому не можуть суперечити актам вищої юридичної сили. Ухвалюватися у формах, передбачених Конституцією або законом, що забезпечує правову визначеність та унеможливорює делегування виключних повноважень законодавця. Такі акти можуть набувати форми положень, порядків, інструкцій, правил тощо та часто затверджують інші правові документи як невід'ємні складові. Особливої ваги вони набувають через динамічність адміністративно-правових відносин і відсутність єдиного кодифікованого акта в галузі.

Модельні підзаконні акти встановлюють типові підходи до правового регулювання. Підзаконні акти поділяються за суб'єктами видання: органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, керівниками організацій, що виконують делеговані функції [3, с. 93–95].

Звертаючись до доктринального аналізу нашу увагу привернула думка Є. Гетьмана, в якій розглянуто підзаконний нормативно-правовий акт як особливий інструмент правового регулювання, що виконує правотворчу роль. Деталізовано на ознаках і функціях підзаконних актів, поділяючи їх на загальні та спеціальні. До останніх належать підзаконність, спрощена процедура прийняття, конкретизуючий характер норм, спеціальна технічна формулювань («на підставі закону» тощо). Водночас, підзаконні акти є поліфункціональними, вони виконують регулятивну, управлінську, роз'яснювальну, установчу, правореалізаційну функції. Підзаконні нормативно-правові акти є важливою ланкою в ієрархії джерел права і мають потребу в чіткішому правовому регулюванні. Також класифікуються види підзаконних актів за формами (постанови, накази, розпорядження тощо), що затверджують та визначають роль положень, інструкцій і правил як вторинних джерел регулювання [4].

Д. Бараненко пропонує системний огляд підзаконних нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади як результат їхньої нормотворчої діяльності. Наголошується, що в науці та практиці аксіоматичним є поділ джерел права на закони і підзаконні акти, однак класифікаційні підходи залишаються невпорядкованими. Він пропонує власне визначення підзаконного акта, підкреслюючи його похідний, але не менш обов'язковий характер порівняно з законом. Деталізуються ознаки таких актів, згрупувавши їх за критеріями створення, форми, змісту, регулятивних властивостей і наступних правових наслідків. Особливу увагу приділено процедурним аспектам, зокрема порядку ухвалення наказів і рішень міністерств розглядається як ключ до їхньої легітимності та якості. Аналізується функціональне призначення підзаконних актів, виокремлюючи правотворчу функцію. Підкреслюється, що регулятивна функція проявляється як у первинному встановленні норм, так і у вторинному деталізовані законодавчих приписів [5].

Підзаконні нормативно-правові акти у галузі молодіжної політики в Україні видаються різними адміністративними органами, зокрема Президентом та Кабінетом Міністрів України, які ухвалюють укази й постанови для уточнення та реалізації законів України, насамперед щодо формування державної політики, зокрема у сфері молоді та спорту. Міністерство молоді та спорту

України як центральний орган виконавчої влади видає накази, спрямовані на впровадження молодіжної політики. Міністерство освіти і науки України підзаконними нормативно-правовими актами регулює питання молоді у сфері освіти. Обласні та районні державні адміністрації, приймаючи розпорядження, уточнюють потреби молоді з урахуванням регіональних особливостей. Органи місцевого самоврядування (міські, селищні, сільські ради) ухвалюють рішення виконавчих органів для підтримки молодіжних ініціатив, реалізації місцевих програм та розвитку спортивної інфраструктури.

Наприклад, Указ Президента України від 6 жовтня 1999 року № 1284/99 «Про першочергові заходи щодо реалізації державної молодіжної політики та підтримки молодіжних громадських організацій» є підзаконним нормативно-правовим актом стратегічного характеру. Указ визначає комплекс заходів, спрямованих на поліпшення соціально-економічного становища молоді, розширення її участі в державотворенні, розвиток молодіжних ініціатив та активізацію діяльності органів влади у цій сфері. Документ передбачає запровадження пільгового кредитування молоді на освіту та житло, підтримку оздоровчої інфраструктури, розроблення галузевих програм, а також системну підтримку діяльності молодіжних організацій. Значна увага приділена міжвідомчій координації, фінансовому забезпеченню молодіжної політики в бюджетах усіх рівнів та створенню інституційних структур. Указ зобов'язує центральні та місцеві органи виконавчої влади до розроблення і реалізації конкретних програм, визначає джерела фінансування та встановлює контрольні строки реалізації [6].

Наказ Міністерства молоді та спорту України від 20 травня 2025 року № 3067 затверджує План роботи Міністерства з виконання Плану заходів на 2025–2026 роки, спрямованих на реалізацію Національної стратегії із створення безбар'єрного простору до 2030 року. Підставою для видання акта є відповідні постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, що деталізують завдання центральних органів виконавчої влади. Наказ передбачає обов'язок структурних підрозділів міністерства здійснювати звітність про реалізацію заходів і забезпечити подання інформаційних довідок. Також визначається необхідність комунікаційного супроводу реалізації Стратегії через офіційні ресурси Мінмолодьспорту. Окремо регламентовано терміни внесення даних до Системи стратегічного планування, моніторингу та оцінки результатів. Управлінню стратегічного планування доручено публічне оприлюднення результатів виконання. Контроль за виконанням наказу здійснюється особисто Міністром. Документ

має підзаконний нормативно-правовий характер і спрямований на забезпечення інтеграції молодіжної політики в міжгалузевий вимір безбар'єрності [7].

Наказ Міністерства освіти і науки України від 15 листопада 2007 року № 1010 затверджує Примірне положення про студентське самоврядування, що є підзаконним нормативно-правовим актом, прийнятим на виконання Закону України «Про вищу освіту» та Указу Президента. Основною метою цього документа є правове врегулювання порядку створення та функціонування органів студентського самоврядування у закладах вищої освіти. Положення визначає, що студентське самоврядування є формою участі студентів у процесі управління навчальним закладом через виборні органи, які представляють інтереси студентської спільноти. Документ встановлює вимоги до створення таких органів, визначає їх повноваження, а також механізми взаємодії з адміністрацією. Окрему увагу приділено ролі конференцій студентів та голови виконавчого органу, які організовують діяльність студентського самоврядування. Положення також містить вимоги до звітності, відкритості та демократичності у прийнятті рішень. Положення детально регламентує права й обов'язки як органів студентського самоврядування, так і адміністрацій навчальних закладів. Органи самоврядування мають право на отримання інформації, участь у прийнятті рішень та представлення інтересів студентів у колегіальних органах [8].

Положення про молодіжну раду при Львівській обласній державній адміністрації, затверджене розпорядженням голови ОДА, визначає цей орган як консультативно-дорадчий інститут для залучення молоді до реалізації державної молодіжної політики в регіоні. Основна мета документа полягає у створенні умов для участі молоді в ухваленні управлінських рішень, розробленні програм, контролі за виконанням актів та формуванні пріоритетів молодіжного розвитку. Положення містить нормативно визначені принципи діяльності ради, зокрема відкритість, інклюзивність, гласність, що відображає наближення регіонального управління до європейських стандартів участі молоді. Молодіжна рада має право брати участь у розробленні проєктів розпоряджень, подавати обов'язкові для розгляду пропозиції, оцінювати ефективність дій влади та ініціювати консультації з громадськістю. Документ також закріплює правила формування складу ради, механізм її обрання, повноваження голови та процедури засідань. Положення деталізує внутрішні процедури функціонування молодіжної ради: її річне планування, регламент голосування, підстави для дострокового припинення повноважень,

механізм звітності та принцип відкритого доступу до рішень [9].

Рішення виконавчого комітету Кропивницької міської ради від 26 січня 2021 р. № 47 погоджує проект рішення міської ради про затвердження Міської програми «Молодь» на 2021–2023 роки і делегує управлінню молоді та спорту обов'язок винести документ на сесію. Акт ухвалено на підставі ст. 143 Конституції України та ст. 52 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», тому він має підзаконний характер і діє в межах територіальної громади. Рішення встановлює внутрішню процедуру розгляду програми, визначає відповідального заступника міського голови і покладає контроль за виконанням на профільні комісії. Документ містить обов'язкові для виконання норми організаційно-процедурного характеру та є підзаконним нормативно-правовим актом місцевого рівня. Його правотворчий ефект полягає у запуску механізму затвердження програми та визначенні кола виконавців, що безпосередньо впливає на реалізацію молодіжної політики міста [10].

Висновки. Отже, підзаконний акт ухвалюється компетентним адміністративним органом, що має повноваження стосовно підзаконної правотворчості, для деталізації та практичної реалізації норм вищої юридичної сили. Його легітимність забезпечує чітко визначена процедура опрацювання й оприлюднення, що включає юридичну експертизу, погодження з іншими органами та офіційну публікацію. За формою це можуть бути укази, постанови, рішення чи накази, що містять загальнообов'язкові приписи, які забезпечують єдність правозастосування в конкретній сфері. Такі документи мають регулятивну дію неодноразового характеру і охоплюють невизначене коло осіб, що дозволяє адаптувати державну політику до різноманітних соціальних груп. Вони здатні конкретизувати вже чинні приписи, усуваючи прогалини в законодавстві або узагальнюючи практику. Наслідком є поява, зміна або припинення правовідносин, що забезпечує реальну дієвість норм права в суспільному житті.

Суб'єкти видання підзаконних нормативно-правових актів охоплюють усі рівні публічної адміністрації. На загальнодержавному рівні це документи Глави Держави, Уряду України та центральних органів виконавчої влади, що визначають базові підходи до формування політик, включаючи молодіжну. На регіональному рівні відповідні рішення ухвалюють голови обласних і районних адміністрацій, адаптуючи національні програми до потреб конкретних територій. У межах територіальних громад акти приймають виконавчі комітети або сесії рад, які безпосередньо

впливають на реалізацію місцевих ініціатив і ресурсний розподіл.

Підзаконні нормативно-правові акти профільного міністерства виконує координаційну функцію у щоденній реалізації молодіжної політики, переводячи абстрактні цілі у вимірювані дії. Він перетворює урядові доручення на конкретний план роботи з показниками, відповідальними виконавцями та графіками звітності, забезпечуючи структурованість управлінських рішень. Встановлює збір статистики через електронні системи моніторингу і зобов'язує підрозділи до інформаційної відкритості, що підвищує публічну підзвітність. МОН регламентує порядок створення та діяльності студентського самоврядування. Документ фіксує демократичні процедури виборів і звітності та визначає права й обов'язки студентських органів. Він вимагає від адміністрацій навчальних закладів створення належних умов для роботи самоврядування та участі представників студентів у колегіальних органах. Акцент поставлено на відкритості засідань і регулярному інформуванні спільноти. Передбачено розвиток співпраці з іноземними студентськими організаціями. Регіональні й місцеві підзаконні нормативно-правові акти забезпечують участь молоді у виробленні рішень на місцях. Положення про консультативну раду при обласній адміністрації закріплює принципи відкритості, інклюзивності та прозорості та надає молоді право ініціювати пропозиції і контролювати їх розгляд. Місцевий виконавчий орган, погоджуючи програму підтримки молоді, запускає бюджетний процес і визначає відповідальних за реалізацію заходів.

Отже, підзаконний нормативно-правовий акт виступає правотворчим документом, який ухвалюється компетентним органом публічної адміністрації з метою деталізації та реалізації норм актів вищої юридичної сили, має загальнообов'язковий характер, регулює невизначене коло відносин і забезпечує функціонування державної політики у конкретній сфері, зокрема молодіжній. Такі акти мають різні форми: укази, постанови, накази, та рішення і видаються на всіх рівнях: від загальнодержавного до місцевого. Вони виконують як стратегічну, так і організаційно-процедурну функцію, адже формують пріоритети, визначають механізми фінансування, встановлюють інституційні структури, координують дії виконавців та контролюють їхню підзвітність.

Література

1. Акт. Словник української мови: у 11 т. Т. 1: А–Б. Київ: Наукова думка, 1970. С. 34–35. URL: <https://sum.in.ua/s/akt>
2. Загальна теорія держави і права: [Підручник для студентів юридичних вищих навчальних закладів]. М. В. Цвік, О. В. Петришин, Л. В. Авраменко та ін.; За

ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України М. В. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України О. В. Петришина. Харків: *Право*, 2009. 584 с.

3. Адміністративне право та адміністративний процес. Повний курс : підручник. В. Галунько, П. Діхтієвський, А. Берлач та ін. ; за заг. ред. В. Галунька, В. Фелика. Вид. 5-те. Одеса : *Видавництво «Юридика»*, 2025. 700 с.

4. Гетьман Є. Підзаконний нормативно-правовий акт: поняття, ознаки, функції, види // *Вісник Національної академії правових наук України*. 2014. № 2 (77). С. 92–100. URL: https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/ilovepdf_com-92-100.pdf

5. Бараненко Д. Підзаконний нормативно-правовий акт як результат нормотворчої діяльності центральних органів виконавчої влади // *Knowledge, Education, Law, Management*. 2020. № 4 (32), vol. 2. Р. 8-14. DOI: 10.51647/kelm.2020.4.2.2.

6. Про першочергові заходи щодо реалізації державної молодіжної політики та підтримки молодіжних громадських організацій: Указ Президента України від 06 жовтня 1999 № 1284. *База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України*. 2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1284/99>

7. Про затвердження Плану роботи Міністерства молоді та спорту України із виконання плану заходів на 2025–2026 роки з реалізації Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року: наказ Міністерства молоді та спорту України від 20 травня 2025 р. № 3067. *Офіційний вебпортал Міністерства молоді та спорту України*. URL: <https://mms.gov.ua/nps/pro-zatverdzhennia-planu-roboty-ministerstva-molodi-ta-sportu-ukrainy-iz-vykonannia-planu-zakhodiv-na-20252026-roky-z-realizatsii-natsionalnoi-strategii-iz-stvorennia-bezbariernoho-prostoru-v>

8. Про затвердження Примірного положення про студентське самоврядування у вищих навчальних закладах України : Наказ; МОН України від 15 листопада 2007 № 1010. *База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/v1010290-07>

9. Про утворення молодіжної ради при Львівській обласній державній адміністрації: *Розпорядження начальника Львівської обласної військової адміністрації від 21 лютого 2025 року № 158/0/5-25ВА*. URL: <https://loda.gov.ua/documents/129752>

10. Про погодження проекту рішення Кропивницької міської ради «Про затвердження Міської програми «Молодь» на 2021–2023 роки». *Рішення виконавчого комітету Кропивницької міської ради від 26 січня 2021 р. № 47*. URL: https://kr-rada.gov.ua/uploads/documents/30697-pr_rish_47_26-01-2021_1.pdf

Анотація

Горінов П. В. Нормативно-правові акти адміністративних органів у галузі молодіжної політики. – Стаття.

У статті розкрито правову природу підзаконних нормативно-правових актів, виданих адміністративними органами в галузі молодіжної політики. Висвітлено сутність поняття «акт» у лінгвістичному, правовому та функціональному аспектах, а також проаналізовано теоретичні підходи до класифікації таких документів за суб'єктами видання, формами й юридичною силою. Зазначено, що підзаконні нормативно-правові акти виступають ключовим інструментом публічної адміністрації в реалізації молодіжної політики на всіх рівнях публічного адміністрування (від загальнодержавного до

місцевого). Обґрунтовано, що ці акти є правотворчими, оскільки вони конкретизують приписи законів до моменту правозастосування. Виявлено, що підзаконні нормативно-правові акти відіграють багатофункціональну роль: регулятивну, управлінську, координаційну, правореалізаційну та роз'яснювальну. Вони дозволяють швидко адаптувати державну політику до соціальних змін, ураховують потреби конкретних територіальних громад і сприяють залученню молоді до процесів прийняття рішень. Наведено приклади реальних документів, зокрема указів, наказів і рішень, що регламентують організаційно-фінансові та інституційні аспекти молодіжної політики. Проаналізовано Указ Президента України як підзаконний нормативно-правовий акт щодо уточнення адміністративно-правових норм стосовно підтримки молодіжних ініціатив. Координаційний наказ профільного міністерства, положення про студентське самоврядування, а також акти обласного та місцевого рівнів щодо створення молодіжних рад і програм. Підкреслено необхідність чіткого законодавчого врегулювання таких актів, а також удосконалення процедур їх ухвалення, публікації та контролю за виконанням. Наголошено, що підзаконні акти в галузі молодіжної політики є невід'ємною частиною адміністративно-правового забезпечення, спрямованого на реалізацію пріоритетів державної молодіжної політики в умовах демократизації та децентралізації управління, і мають стати підґрунтям для подальших досліджень ефективності публічного адміністрування у молодіжній сфері.

Ключові слова: адміністративно-правове забезпечення, державна політика, деталізація, демократизація, інституційність, координація, місцеве самоврядування, молодіжна політика, нормативне регулювання, нормативно-правовий акт, оприлюднення, правотворчість, публічне адміністрування, реалізація, регулятивна функція.

Summary

Horinov P. V. Regulatory and legal acts of administrative bodies in the field of youth policy. – Article.

The article reveals the legal nature of subordinate regulatory legal acts issued by administrative bodies in the field of youth policy. It highlights the essence of the concept of "act" in linguistic, legal, and functional aspects, and analyzes theoretical approaches to the classification of such documents by issuing entities, forms, and legal force. It is noted that subordinate regulatory legal acts serve as key instruments of public administration in implementing youth policy at all levels of public governance from national to local. It is substantiated that these acts are law-making in nature, as they specify the provisions of laws up to the point of application. It is found that subordinate regulatory legal acts perform multiple functions: regulatory, managerial, coordinating, law-implementing, and interpretative. They enable the rapid adaptation of state policy to social changes, consider the needs of specific territorial communities, and promote youth involvement in decision-making processes. Examples of actual documents are provided, including presidential decrees, ministerial orders, and decisions regulating organizational, financial, and institutional aspects of youth policy. The Presidential Decree of Ukraine is analyzed in detail as a notable example of a subordinate regulatory act that clarifies administrative legal norms related to supporting youth initiatives. Also considered are the coordinating order of the relevant ministry, provisions on student self-government, and acts of regional and local authorities on the establishment

of youth councils and programs. The necessity of clearer legislative regulation of such acts is emphasized, along with the improvement of procedures for their adoption, publication, and enforcement control. It is stressed that subordinate acts in the field of youth policy are an integral part of the administrative and legal framework aimed at realizing the priorities of state youth policy under conditions of democratization and decentralization of

governance. They should serve as a foundation for further research into the effectiveness of public administration in the youth sector.

Key words: administrative and legal, coordination, decentralization, democratization, detail, governance, implementation, institutionalization, legal regulation, local self-government, normative legal act, publicity, public administration, regulatory function, youth policy.

Дата першого надходження рукопису до видання: 11.09.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 31.10.2025

Дата публікації: 27.11.2025